

En äkta rospigg.

Min hustru Kicki och jag köpte vår tomt 1956 och byggde första delen av vårt hus. På lördagarna på sommaren var en vanlig syn en reslig man som körde omkring med skottkärra fylld med strömming som han sålde. Kärran var i trä med metallskott trähjul, typ skånsk "rullebår". Vartefter han gick genom Håtöviken vinglade skottkärran mer och mer betänkligt. Han fick sig ju en sup här och där på vägen. Strömmingen var billig och smakade underbart. Hans namn var Gustav Södergren ett typiskt roslagsnamn. Han var äkta rospigg i rakt nedstigande led sen många generationer.

Albert Engström har i sina skrifter beskrivit hur både samer och rospiggar snabbast möjligt måste gengälda en tjänst eller framförallt ett besök. Hade man besökt en same måste man skynda sig hem för att ta emot återbesöket.

Han har också beskrivit hur man måste truga vederbörande att komma in i stugan. När Gustav kom stod han länge ute på gårdsplanen tills man lyckades truga honom att komma in. Sen satte han sig på en stol vid entrén och först sen kunde man få honom att komma in i stugan.

Kicki och jag blev väldigt bekanta med Gustav vilket vi verkligen uppskattade. När vi var ute på Håtö på vinterloven kom han gärna förbi och hälsade på. Jag glömmer aldrig ett lov då Gustav kom och vi talade om för honom att vi påföljande dag skulle åka in till Norrtälje för att handla och att han var välkommen att följa med om han kom till oss kl 10.

Nästa dag kl 10 stod Gustav på gårdsplanen och jag frågade honom om det var lämpligt att släppa av honom vid glasbanken och det var det ju. Man har sina aningar. Vi fortsatte till våra upphandlingar.

Väl tillbaka till Håtö följde Gustav med in i stugan och halade fram buteljen, här skulle tjänsten återgäldas.

Det räckte inte med en sup på fastande mage det skulle naturligtvis vara en i det andra benet också!

När Gustav väl gett sig av tog vi fram semlorna och festade på tom mage.

Ett bestående minne av Gustav är telefonkiosken i korsningen mellan Bylevägen och Calle Schevens väg som han byggde för många år sen. Man måste ha 10-öringar för att ringa men jag lurade ut vilket nr telefonen hade så jag eller min hustru kunde gå ner och passa när någon ringde på förutbestämd tid.

Håtöviken juni 2014

Göran Dahlén